

сталолистясти скали (гнайси, амфиболошисти и др.) между които има вмѣтнати кристализиранъ варовикъ и серпентинъ. Въ Родопитѣ основнитѣ кристали и нишисти сж проникнати отъ трахити.¹⁾

V. Централна Турция или витошката областъ. — Витоша се издига въ сърдцето на Турция, между Балкана и Рила планина. Нейната огромна сиенитна маса съ богатството си на магнетитъ, който храни желѣзната индустрия около Самоковъ, като вулкански конусъ стърчи надъ Софийското равнище до 2300 м. изнадъ морското ниво. Северната страна на Витоша е съставена отъ тъмни, мелафироподобни скали, вѣроятнo млади еруптивни, андезитни скали, които на западъ отъ София се разпростиратъ къмъ Люлинъ и Вискяръ пл.

На западъ и юго-западъ отъ Витоша начева мезозойска наслоена серия, лежаща върху кристалолистяста основа, която около Дупница и Радомиръ се разпростира къмъ северна и северо-западна посока. На всѣкъде, дето се откриватъ кристалинни скали, надъ тѣхъ следватъ червени и бѣли кварцови пѣсъчници, както и шистозни мергели; още по-високо следватъ сиво пепеливи варовици и доломити отъ триасова възраст. Отъ тия варовици сж съставени Голо-Бърдо, между Перникъ и Радомиръ, Конява и Върбина пл. между Радомиръ и Кюстендилъ. Надъ тия следватъ юрски и кредни пластове (шистозни пѣсъчници, мергели и варовици. Особено голѣмо разпрострапение, обаче, иматъ свѣтлитѣ неринейски и корални варовици. Най-после върху западното подножие на Витоша се простира вжглищната котловина на Църква и Мошино.

VI. Горньо-мизийскитѣ планини и горньо-моравския предѣлъ. — Най-важна роля въ този кристалолистястъ предѣлъ играятъ гнайситѣ и филитнитѣ терени, които сж проникнати съ трахитни и риолитни скали, като на западъ и северо-западъ отъ Трънъ, при Враня, Егрипаланка и пр. Хохщетеръ мисли, че горньо-мизийскитѣ

¹⁾ Prof D-r Ferd. v. Hochstetter. — Die geologischen Verhältnisse des östlichen Theiles der europäischen Türkei. Erste Abtheilung mit einer geolog. Uebersichtskarte. (Jarb. d. k. k. geolog. R.-A. 1870. p. 265—461.